

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Переуди Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
12 грудня 2019 року
№ 321-2(II)/2019

Справа № 3-296/2019(7037/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Головатого Сергія Петровича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Переуди Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Переуда С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Відповідно до положень пункту 1 частини шостої статті 12 Кодексу для цілей Кодексу справами незначної складності є справи щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище.

Згідно з положеннями пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосовані в остаточному судовому рішенні – ухвалі Верховного Суду від 1 серпня 2019 року – положення пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу суперечать статтям 21, 22 Конституції України, оскільки вони фактично звужують права осіб, які проходять публічну службу (в тому числі військовослужбовців), „в частині всебічного захисту своїх прав“. Крім того, Переуда С.В. вважає, що положення пункту 2 частини п'ятої

статті 328 Кодексу не відповідають частинам першій, шостій статті 55 Основного Закону України.

Автор клопотання долучив до конституційної скарги копії рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 15 березня 2019 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 8 липня 2019 року, ухвали Верховного Суду від 1 серпня 2019 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

2.1. На думку автора клопотання, оспорюваними положеннями Кодексу обмежено право на касаційне оскарження судових рішень у справах незначної складності, звужено зміст та обсяг існуючих прав і свобод, унаслідок чого порушено його права, гарантовані статтями 21, 22 Конституції України.

Однак аргументів, як саме оскаржувані положення Кодексу порушують його права, а отже, не відповідають Основному Закону України, Переуда С.В. не наводить. У своєму клопотанні він посилається на положення Конституції України, Кодексу та Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року. Проте наведення змісту положень законів, інших нормативно-правових актів, цитування приписів Основного Закону України без

аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу також вважає, що положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не відповідають частинам першій, шостій статті 55 Конституції України.

Однак із матеріалів конституційної скарги вбачається, що розуміння автором клопотання права на судовий захист є хибним. Аналіз долучених до конституційної скарги копій судових рішень дає підстави стверджувати, що Переуда С.В. реалізував своє право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України у системному взаємозв'язку з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення, що вказує на очевидну необґрунтованість конституційної скарги в цій частині.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не наводить аргументів, які підтверджували б, що оспорювані ним положення Кодексу є проявом свавілля законодавця, а відтак – порушують його права, гарантовані Конституцією України, зокрема право на судовий захист (стаття 55 Конституції України).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Переуди Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**